

Anul 62

Seria II-a

Nr 645

ALBINA

REVISTA SAPTAMINALA A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Miercuri

4 mai 1960

8 pagini

15 bani

Tribuna centrală în timpul demonstrației oamenilor muncii din Capitală.

MAREA DEMONSTRAȚIE DE 1 MAI A OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALA

Cum s-au ivit primele raze de soare care au înprăștiat noaptea ce burnițaseră peste noaptea, pe marile artere ale Bucureștiului împodobit sărbătoreste, au început să tărăzuaie că fluviul nesfârșite de coloane. Privite de la înălțime, păreau adevărate grădini mișcătoare de flori. Din mil și mil de plepturi izbucneau cuvinte de slavă și recunoștință pentru Partidul Muncitoresc Român, făuritorul tineretii patriei noastre.

Ora 9 dimineața. Mille de oameni ai muncii adunați în Piața Stalin, salută cu urale puternice și ovații îndelungate pe conducătorii partidului și statului.

În tribuna centrală lau loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu Dej, Chivu Stoica Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Colu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Ianoș Fazekas Alexandru Birlădeanu, Gherasim Popa, Florian Dănilache.

Marea fanfară militară întonează Imnul de stat al R.P. Române.

Mitingul este deschis de tov. Florian Dănilache membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului orașenesc București al P.M.R.

La cuvântul tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., secretar al C.C. al P.M.R., care în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și al Guvernului Republicii Populare Române, felicită călduros cu ocazia zilei de 1 Mai pe oamenii muncii și pe oaspeții de peste hotare.

Cuvântarea este subliniată de urale și ovații puternice pentru Partidul Muncitoresc Român, pentru prietenia cu U.R.S.S. și celelalte țări ale lagărului socialist pentru pace și prietenie între popoare.

Trec gărziile muncitorești...

În acordurile cunoscutului marș al partizanilor în plată își fac apariția primele batalioane ale gărziilor muncitorești. Bătând ritmic cântărețul, într-o aliniere perfectă, trec în rinduri strinse, cu fețe energice, viguroase, cu mișcările încetate pe

arme. Biografiile lor au o pecete comună: lupta devotată sub steagul partidului pentru înfăptuirea vieții noi în patria noastră. Lingă Alexandru Moldovan, de la Intreprinderea Poligrafică nr. 3, pășesc dîrz, cu privirea vulturească, tinărul strungar, Petre Corbu de la „Steaua Roșie”, topitorul Marin Tudor sau frezorul Tase Spiridon de la Centrul Mecanic Dudești-Ciopea. Tot așa de bine cum minuiesc strungul sau ciocanul, ei știu să minuiască și arma gata oricînd să apere cuceririle revoluționare ale poporului, pentru ca nimeni și niciodată să nu tulbure munca lor liberă și pașnică. Îi privești cu inima plină de bucurie și încredere. Brațul înarmat al eroiceii noastre clase muncitoare este de neînvins!

Flori primăverii

Pentru o clipă în tribune s-a așternut liniștea. Deodată, un splendid nufăr alb înaltea, parcă plutind, pînă în mijlocul pieții. Ca într-un basm, petalele se dechid și din ele se ivește gingașă ca spuma străvezie a azerului, o fetiță ce și înalță minunele în semn de omagiu către tribuna oficială. E Mariana Zelesneac, pionieră în clasa a III-a. Iată o semnălizînd apoi cu două stegulețe: „Drumul e liber, copil!” Deodată piața a prins să înflorească ca o grădina multicoloră în mișcare. Așa cum mișcă ritmic din stegulețele colorate, pare un pui de păsărică ce încearcă să-și ia zborul. Se aude zvon de trompete, sunet de tobe, cascade argintii de glasuri. Au început să vină pionierii! Din mijlocul lor se desprinde un grup care urcă la tribuna oferind conducătorilor dragi buchete de flori.

Flori ale recunoștinței, omagiu fierbinte adus celor care le-au dăruit o copilărie plină de bucurie. Cîtă emoție se citea pe fața pionierei Petruța Drăgan, fiica unui strungar de la Grivița Roșie, în clipa cînd i-a daruit bucheta de flori tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Ar fi vrut în clipa aceea să-și spună multe, multe de tot. Să-și mulțumească pentru școala nouă unde învață, pentru casa în care locuiește, pentru bucuria și mîndria tatălui auzind că fiicele sale i-a revenit cinstea să urce la tribu-

nă, să-și mulțumească din inimă pentru tot și pentru toate... Coborînd de la tribună, ea și-a adăugat glasul corului de pionieri interpretînd cîntecul lor atât de îndrăgît: „Mulțumim din inimă, partidului!”

Cu privirea limpede ca cerul de mai, cu fețe mai îmbujorate ca florile din mînă, într-o îmbinare armonioasă de gingășie și grație, de zîmbet și elan, trec coloanele de pionieri, schimbul de miine al clasei noastre muncitoare.

„Spre Congres cu noi victorii se îndreaptă muncitorii”

Această lozincă a răsunit în fiecare coloană, pe fiecare arteră a Capitalei, căpătînd o semnificație deosebită în aceste zile care ne apropie de un eveniment de seamă în viața partidului și poporului nostru: al treilea Congres al P.M.R. Oamenii muncii din patria noastră întîmpina Congresul cu noi izbînzii în muncă.

„Zi de zi cite-un succes Pentru al treilea Congres”

Scandînd această lozincă au defilat prin fața tribunelor bravi ceferiși ai Griviței Roșii. Alături de luptătorii de teri de pe baricadele Griviței, cu temple cărunte, dar cu inima tină, trec în rinduri strinse urmașii lui Vasile Roață, aducînd prinos de recunoștință partidului pentru viața fericită pe care o trăiesc și pentru care înaintașii lor au luptat și s-au jertfit. Ei poartă cu mîndrie poriretul Eroului Muncii Socialiste Alexandru Codescu, precum și poriretele altor fruntași în producție, ca ing. Teodor Rogoz, strungarul Gheorghe Pintilie, turnătorul Ion Benaru. Am mers o bucată de drum în mijlocul brigăzii lui Mitu Gh. Răducanu.

— Tovarășul Mitu, îmi spune unul dintre muncitorii, a defilat cu gărziile muncitorești. Dacă era aci, el vă spunea multe lucruri despre brigada noastră. Eu ce pot să vă spun? Doar atît că brigada noastră, care se cheamă „1 Mai” a ținut să-și cinstească „onomastica” așa cum se cuvine. Din fonta pe care noi am recuperat-o,

cubilourile Griviței au funcționat o zi întreagă fără să mai folosească materile primă nouă.

Harnicii constructorii de mașin-unelte de la uzinele „Vasile Roață” au raportat cu mîndrie că în ajunul zilei de 1 Mai, a 2500-a semănătoare fabricată anul acesta a luat drumul nesfîrșitelor ogoare. Un grafic uriaș purtat de muncitorii uzinelor „Semănătoarea” arată că anul acesta producția de combine va crește cu 50 la sută față de 1959.

Trec rînduri, rînduri, muncitorii... Trec metalurgiștii de la uzinele Mao Tze-dun. O singură secție a acestor uzine, refăcute din temelii în anul regimului nostru, produce într-un singur an cît produceau toate secțiile fostei fabrici „Vulcan” în 30 de ani.

Tărăzulesc coloane nesfîrșite. Iată un panou uriaș purtat de metalurgiștii uzinelor „23 August”. Pe panou scrie cu litere mari: „Colectivul de muncă al uzinelor „23 August” va da în 1960 economii peste plan în valoare de 7 milioane lei”.

În cîntec și joc, cu fețele pline de bucurie trec prin fața tribunelor muncitorii uzinelor „Grigore Preoteasa”. În anul regimului nostru, micile ateliere de reparații pentru instalații telefonice au fost transformate într-o mare uzină modernă. Față de anul 1948, producția acestei uzine a crescut de 11 ori, iar productivitatea muncii a crescut de aproape trei ori.

Iată-î acum pe muncitorii, inginerii și tehnicienii de la fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, raportînd cu mîndrie partidului că numai în primul trimestru al anului acesta au realizat economii de aproape 6 milioane lei. Acum 12 ani, în ziua de 1 Mai a fost inaugurată prima aripă a clădirii fabricii. De atunci, an de an, fabrica a crescut, s-a modernizat, iar produsele ei sînt astăzi deosebit de prețuite și căutate, atît pe piața internă cît și peste hotare.

Trec prin fața tribunelor în urale și ovații puternice metalurgiștii și

(Continuare în pagina 2-a)

Marea demonstrație de 1 Mai a oamenilor muncii din Capitală

(Urmare din pagina 1-a)

construcții de mașini, iscusitele țesătoare și neîntrecuții zidari coborâți de pe schelele numeroaselor blocuri ce se înalță la tot pasul. Panourile cu care defilează constructorii noilor locuințe amintesc că în primăvara aceasta, pînă în ziua de 1 Mai, ei au dat în folosință 1500 de apartamente. Anul acesta Capitala se va îmbogăți cu peste 4000 de apartamente mai mult decît anul trecut. Bătrîna cetate a lui Bucur întinerește văzînd cu ochii.

Printre steaguri, grafice, panouri, și lozinci înaintea impunătoare care alegorice care grătesc prin machetele prezentate de specificul muncii și de înfăptuirile cu care a fost întîmpinată ziua de 1 Mai. În fruntea coloanei oamenilor de știință se află un uriaș car alegoric al Institutului de Fizică Atomică al Academiei R.P.R. închipuînd un nucleu de atom. Izotopii radioactivi și aparatele produse de acest institut aduc însemnate economii în industria noastră extractivă, petroliferă, chimică și constructoare de mașini, demonstrînd o dată mai mult, ce uriașe perspective se deschid prin folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Prin fața tribunelor, în halate ca de zăpadă, trec mii și mii de lucrători ai instituțiilor sanitare, surori și medici care veghează zi și noapte la căpătîiul bolnavilor, profesori și oameni de știință cunoscuți pînă dincolo de hotarele țării, care au îmbogățit știința medicală, aducînd o contribuție deosebită la apărarea sănătății oamenilor muncii.

Trec alte și alte coloane... Mii de elevi și studenți din școlile și institutele de învățămînt, viitori ingineri și agronomi, medici și savanți, cadre de nădejde ale socialismului, ovationează îndelung, aducînd prinosul lor de recunoștință partidului nostru, care le-a creat minunate condiții de învățatură.

Nesfîrșitele coloane de demonstrații au manifestat cu nețărmurită dragoste pentru partid, pentru conducătorii săi iubiți și încercați. A răsunit puternic convingerea adîncă a maselor de oameni ai muncii că al III-lea Congres al partidului, întîmpinat cu noi și noi izbînzî în muncă, va însemna începutul unei noi etape de victorii în construcția socialistă, o nouă treaptă pe calea fauririi unei vieți fericite.

Trec sportivii...

Zeci de trompeți anunță defilarea sportivilor. În fruntea lor pășesc maeștrii ai sportului, printre care Iolanda Balas, campioană și recordmana mondială la săritura în înălțime, care au dus faima țării noastre pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. Cu trupuri mlădioase și vi-guroase, pline de sănătate, impresiionînd prin expresia fețelor, sportivii trec prin fața tribunelor în marș vioi, tineresc, plin de viață. Voințe dirze, trupuri oțelite. În fruntea lor, un impunător car alegoric arată succesele obținute sub conducerea partidului de mișcarea noastră sportivă: aproape două milioane și jumătate de membri ai U.C.F.S., peste 8900 aso-

ciații sportive, 1.350.000 de purtători ai insignei G.M.A.

Ca o adevărată revărsare de tinerețe, în piață aleargă sute de sportivi care înscriu cu trupurile lor un imens „1 Mai”. Alte și alte coloane de sportivi execută diferite exerciții și teme, înscriind cu trupurile lor cuvinte atît de apropiate inimii lor: „R.P.R., P.M.R., U.R.S.S., PACE!”

Urmărind această entuziastă demonstrație a tinereții și voinței, nici nu știi cum trece timpul. Totul e minunat, înălțător. Aplauzele nu mai conținesc. Sportivii își exprimă recunoștința lor fierbinte față de partid care a creat condiții optime pentru dezvoltarea mișcării sportive de masă din patria noastră.

„Muncitori de pretutindeni miini de frați noi vă întindem”

În această zi de frăție și solidaritate a muncitorilor de pretutindeni, gîndurile oamenilor muncii din patria noastră s-au îndreptat către frații lor de pe toate meridianele. S-au îndreptat cu recunoștință către oamenii sovietici pentru ajutorul multilateral și dezinteresat pe care ni-l dau în construirea vieții noastre noi, către harnicul și talentatul popor chinez, către vecinii noștri bulgari, cehi, maghiari, polonezi... Gîndurile noastre s-au îndreptat și către muncitorii din țările unde încă mai domnesc exploatarea și asuprirea. Parcă niciodată în altă zi a anului, „ Internaționala”, acest cîntec de luptă și înfrățire, care dă imbold și îmbărbătează pe oamenii muncii din lumea întreagă, nu răsună mai solemn ca în această zi de 1 Mai. Demonstrația s-a încheiat apoi cu Internaționala cîntată puternic de mii și mii de glasuri. În această zi, „ Internaționala” a răsunit de la un capăt la altul al Planetei, de la Chicago la Paris, de la Moscova la Pekin, de la Polul Nord la Ecuator... E cîntecul ce strînge rîndurile, înalță frunțile și cheamă la luptă. E imnul muncitorilor de pretutindeni care vor să trăiască liberi și fericiți. E dorința legitimă care se impune, care-și croște nestăvilită drum. E însăși viața.

PETRE POPA

Demonstrația oamenilor muncii din Iași cu prilejul zilei de 1 Mai

Sărbătorirea zilei de 1 Mai în țară

Pe toate plaiurile patriei ziua de 1 Mai a fost sărbătorită de către oamenii muncii cu mult entuziasm. Păduri de steaguri, flori, panouri, care alegorice, lozinci au adus oamenii cu ei, în această măreață zi. Harnicii constructori de autocamioane de la „Steagul Roșu”, Orașul Stalin, au dat peste plau, în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului, 40 de autocamioane. De asemenea, constructorii de tractoare de la „Ernst Thälmann” au dat peste plan 210 tractoare, realizînd numai în primul trimestru al anului peste două milioane lei economii.

În Iași, vechea cetate culturală a Moldovei, peste 60.000 de oameni ai muncii au trecut prin fața tribunelor ridicate în marea piață a Unirii, manifestîndu-și dragostea față de partid, încrederea în politica lui, sentimentele de profundă solidaritate internațională cu lupta oamenilor muncii de pretutindeni.

La Tg. Mureș, în orașul înfrumusețat cu noi construcții, cu numeroase spații verzi și ronduri de flori, oamenii muncii romîni și maghiari, înfrății în muncă, și în viață au sărbă-

torit cu entuziasm ziua de 1 Mai. Ei au raportat că pînă la 1 Mai, întreprinderile din R.A.M. au realizat economii în valoare de peste 11 milioane lei.

Încă din zorii zilei, sirenele navelor din portul Constanța salută pe cei peste 40.000 de muncitori și colectiviști care au demonstrat pe străzile orașului, arătîndu-și o dată mai mult profundul lor atașament față de partid și guvern. Ca un semn al frăției și solidarității internaționale a oamenilor muncii de pretutindeni, alături de oamenii muncii din Constanța au demonstrat și marinarii de pe navele străine aflate în portul Constanța. S-au făcut auzite, în mai multe limbi, lozinci care cheamă la întărirea unității celor ce muncesc de pretutindeni în lupta pentru democrație și socialism, pentru pace în lumea întreagă.

Siderurgistii hunedoreni au raportat partidului că au produs peste plan mai mult de 80.000 tone fontă, realizînd totodată economii de circa 15 milioane lei. Au trecut mîndri prin fața tribunelor siderurgistii fruntași Ion Chi-roșca, Traian Birlea, Semciuc Samoilă și tovarășii lor de muncă.

Cu cită emoție și bucurie a trecut prin fața tribunelor, tinăra Ana Grigore de la fabrica „Steaua Roșie” din Bacău care în ziua de 1 Mai împlinea 18 ani... la 18 ani, toate porțile i se deschid larg în față. Visează să ajungă ingineră și visul ei va deveni, cu siguranță, realitate.

Coloana muncitorilor de la șantierul naval Galați a fost deschisă de un uriaș car alegoric, macheta viitorului cargou de 10.000 tone a cărei construcție va începe în curînd. Muncitorii își exprimă hotărîrea ca și acest tip de vas de mare tonaj să fie executat în termenul fixat, să se contureze pe cală și apoi să străbată mările și oceanele lumii, ducînd cu el o parte din inima lor în inscripția „Fabricat în R.P.R.”.

Pretutindeni în țară, oamenii muncii au sărbătorit ziua de 1 Mai cu entuziasm și încredere neclintită în politica partidului nostru care ne conduce din izbîndă în izbîndă.

Cîntec IN COLOANE

În ritmu-acesta proaspăt și cadențat pe stradă,
Și-n miile de steaguri ce flutură în sus,
E însăși viața noastră leșită la paradă
Cu cîntecele toate să freacă-n auz.

E însăși tinerețea cu pasul dirz și sprinten,
Și primăvara-aceea ce comunism i-am zis —
Și cîntece și aripi Republica și-aprînde n
Urcușul vieții noastre spre mult visatul vis.

Rid zorile în steaguri, rid inimile noastre —
Clocotitoare forțe se scurg, se scurg șuvoi...
...Tovarășe, privește: din înălțimi albastre,
Și soarele, mai tînăr, păsese-n rînd cu noi!

A. I. ZĂINESCU

Cu cîntec și joc trec coloane după coloane prin fața tribunelor oficiale din Capitală

Aspect de la demonstrația oamenilor muncii din orașul Constanța

CE LUCRĂRI AVEM DE FĂCUT ÎN LUNA MAI

La câmp...

Luna mai, este luna când în câmp, grădină, vie și livadă se execută cele mai multe și mai variate lucrări. De aceea și timpul trebuie folosit cu multă chibzuală. În primul rând, se impune terminarea cât mai grabnică a însămînțării porumbului, fasolei, sorgului, melului și dughiei. Aceasta în toate regiunile țării, deoarece în această lună temperatura îngăduie această lucrare, iar timpul ina-

ntat ne obligă să nu întârziem.

În regiunile sudice ale țării, unde se cultivă bumbacul, începem semănatul îndată ce solul se va încălzi pînă la 14 grade, iar cam pe la jumătatea lunii se va semăna orezul.

Atenție mare trebuie dată îngrijirii culturilor. O semănătură, chiar dacă a fost făcută după toate indicațiile științei, dacă nu este îngrijită nu va îndreptăți nădejdea. Buruienile sînt cel mai aprig dușman al culturilor. În această perioadă ele se dezvoltă mai mult decît oricînd. Buruienile consumă apa și materiile hrănitoare, secătînd pămîntul. Cel mai frumos grîu sau orz, de pildă, lăsat pradă buruienilor va da mai puțin cu pînă la 50 la sută. Deci, plivitul de buruieni să fie în această perioadă

sarcina numărul 1 a fiecarui om al muncii de pe ogoare. O dată cu plivitul, la culturile de păioase se continuă cu îngrășarea suplimentară acolo unde se observă că este nevoie.

La culturile prășitoare, cum ar fi sfecla de zahăr, floarea soarelui și cartofii, prașila la începe mai devreme. Pe unele locuri a și început. Este bine să se dea cea mai mare atenție acestei lucrări, deoarece plantele, fiind frave, pot fi ușor înăbușite de buruieni, care în urma ploilor mai dese cresc repede. În regiunile mai umede, se recomandă mușuroitul cartofilor, dar numai la prașila a treia.

...la grădină

Cînd vor înoceta brumele vom planta de îndată, în câmp, rasadurile de roșii, ardel, ceapă și praz. Continuăm cu îngrijirea răsadurilor de toamnă în rasadniță. Tot în cursul acestei luni, semănăm direct în câmp castraveții de vară, pepenii, dovleceii și alte legume. Pericolul imburulării în grădină cit și al scoarței ce se formează la suprafața solului, îl îndepărtăm tot prin prașit. Se prășește de altele ori, de cîte ori observăm că este nevoie. În a-

ceastă perioadă pot apărea unele boli sau dăunători în culturile de grădină. E bine să fim pregătiți cu substanțe insecto-fungicide pentru a le stropi sau prașii îndată ce se semnalează asemenea dăunătorii.

În vie și livadă

La vie se continuă, acolo unde încă nu s-a terminat, cu aratul sau săpatul, îngrășînd în același timp pămîntul printre rînduri cu gunoi de grajd. În a doua parte a lunii, cînd lăstarii au crescut îndeajuns, îi copilim și îi legăm de araci sau de spalier. În această perioadă trebuie să avem o grijă deosebită, deoarece există pericolul manei. Trebuie urmărite în fiecare zi semnalizările stațiilor de averti-

zare a manei, iar atunci cînd sintem anunțați de apariția ei, stropim îndată via cu zeamă bordelează.

Livezile au și ele nevoie de îngrășăminte, de smulgearea buruienilor și de combaterea dăunătorilor. Se recomandă îngrășarea cu îngrășăminte chimice azotoase și fosfatice după recomandarea inginerului agronom. Pentru combaterea gîrgăriței florilor de măr luăm următoarele măsuri: înainte de a se desface bobocii de floare, scuturăm pomii pe niște prelate. Gîrgărițele căzute le adunăm și le ardem. Tot pentru combaterea acestui dăunător se face și prașitul cu arsenalat de calciu sau stropirea cu zemuri arsenicale, lucrare ce se repetă îndată ce fructele au mărimea unui bob de mazăre.

E bine însă ca ori de cîte ori se semnalează dăunătorii, atît în câmp cit și în vie și livezi, să anunțăm organele locale (sfatul popular) pentru a lua măsuri de prevenire.

Construcții ieftine din resurse locale. Colectiviștii din Oporetu, regiunea Pitești, ridică un grajd al cărui cost nu va depăși 9.000 lei.

1.350.000 lei din cultura orezului

Cultivăm orez din anul 1952. Adică din primul an cînd ne-am unit în gospodăria colectivă. La început, am cultivat suprafețe mici. Nu aveam pe vremea aceea nici cunoștințe despre această cultură și, de ce să n-o spunem, nici prea mare încredere. An de an, pe măsură ce am constatat că orezul ne aduce venituri frumoase, am mărit suprafața. În acest an am ajuns să cultivăm 140 hectare.

De la început trebuie să arăt că la noi există condiții pentru cultivarea orezului. Apa Ialomiței, care scaldă pămînturile noastre pe o întindere mare, ne permite să irigăm orezăria. Este adevărat că amenajarea orezăriei cere multă muncă, însă odată amenajată rămîne astfel pentru mai mulți ani. Brațe de muncă avem destule și, desigur, merită să muncești mai mult, ca să obții venituri mai mari.

Noi am calculat că un hectar cultivat cu orez ne aduce un venit de 10.000 de lei. Nu e o sumă de aruncat. Iată, bunăoară, nouă în anul 1959 cele 140 hectare de orezărie ne-au adus 1.350.000 lei venit. Acesta reprezintă 50 la sută din venitul gospodăriei noastre, care în total a ajuns la peste 2.700.000 lei. Trebuie să arăt că datorită contractelor la cultura orezului am obținut venituri bănești încă din primăvară, ceea ce ne-a permis să repartizăm avansuri bănești trimestriale. Numai din banii luați pentru orez am dat cîte 8 lei la ziua-muncă.

De asemenea, cultura orezului a contribuit în fiecare an la mărirea fondului de bază și, deci, la dezvoltarea gospodăriei noastre. În 1952, la înființare, fondul nostru de bază era abia de 141.000 lei. Acum se apropie de un milion. În 1959, numai din cultura orezului, am repartizat la fondul de bază 180.000 lei.

Iată, deci, că această cultură ne-a adus venituri mari, colecti-

viștii au căputat încredere și sînt hotărîți să o cultive și în viitor.

Suma de 1.350.000 lei pe care am obținut-o noi, desigur că nu e mică. Dar oare, n-am putea realiza venituri și mai mari? Despre aceasta am discutat adesea în adunările generale și am ajuns la părerea că s-ar putea realiza și mai mult. Cum anume? Prin mărirea producției la hectar.

„Ușor de zis, greu de realizat”, își dau cîte unii cu părerea. Dar chiar și cei care pe fața se îndoiesc, în inima lor sînt convinși că se poate. Bunăoară, în 1959 noi am realizat o producție medie de 2.800 kg. orez la hectar. Nu-i o producție mică. Dar nici prea mare.

Pe 80 de hectare, la care am lucrat mai bine, am pregătit mai bine terenul, l-am arat mai adînc și am semănat la timp, am recoltat cîte 3.600 kg. la hectar, iar brigada condusă de tovarășul Nicolae Mihalcea a obținut pe parcela pe care a lucrat o producție de pînă la 5.800 kg. la hectar. Cea mai mică recoltă pe care a obținut-o a fost de 3.150 kg. la hectar.

Iată, deci, că putem realiza recolte mai mari și, ca urmare, putem obține venituri sporite. Tocmai de aceea noi am hotărît ca în afară de pregătirea bună a terenului, aratul adînc, îngrășatul și semănatul la timp, să aplicăm alte măsuri agrotehnice recomandate pentru această cultură. Vom aplica semănatul în uscat, în răsadnițe și transplantare. Vom folosi soiurile cele mai productive pe care ni le recomandă inginerii de la rizerie. În felul acesta, credem că vom realiza pe cele 140 hectare de orezărie o producție medie de peste 4.000 kg. la hectar.

TUDOR JUGANARU
președintele gospodăriei
colective „16 Februarie 1933”
comuna Albești, raionul
Slobozia, regiunea București

Raionul CAREI pe drumul COLECTIVIZĂRII

Raionul Carei cuprinde între hotarele sale mai bine de 55.000 ha. teren din mînoasa cîmpie a Tisei. Pe aici solul e bogat, iar oamenii sînt deosebit de harnici. Dar rodnicia pămîntului și hărnicia oamenilor și-au putut arăta din plin roadele numai în condițiile muncii unite, făcute pe întinderi mari de pămînt, cu ajutorul mașinilor și tractoarelor.

— Noi am reușit să dublăm producția medie la hectar față de acum 10-11 ani cînd lucra fiecare de unu singur. Și încă sînt mari posibilități de sporire a producției — mi-a spus zilele trecute tov. Ludovic Obiș, președintele gospodăriei colective din Berveni.

Multe s-au schimbat în cei 10 ani de cînd a luat ființă prima gospodărie colectivă în cuprinsul raionului Carei.

Muncind într-un fel nou pămîntul, colectiviștii din Berveni au realizat în ultimii trei ani o recoltă medie de grîu, de pildă, de 2.330 kg. la hectar pe o suprafață de peste 550 ha., iar la porumb de 3.436 kg. boabe pe mai bine de 380 ha. Obținînd producții mari la hectar și dezvoltînd multilateral gospodăria, colectiviștii din Berveni au realizat venituri bănești de milioane de lei. Anul trecut, bunăoară, venitul bănesc al gospodăriei a fost de 7.122.163 lei, adică peste 300.000 lei la suta de hectare. Ca urmare, la ziua-muncă s-au repartizat cîte 7 kg. de cereale, 2 kg. cartofi, cantități însemnate de alte produse și cîte 12 lei.

Dar colectiviștii din Berveni nu sînt singurii care au obținut

asemenea rezultate în acest raion. Colectiviștii din Tiream au realizat, în anul trecut, cîte 2.459 kg. grîu la hectar, 7.000 kg. porumb știuleți la hectar, cei din Urziceni 2.398 kg. grîu și 4.500 kg. porumb la hectar, cei din Moftinul Mic și Carei 2.485 kg. și respectiv 2.476 kg. grîu la hectar, iar cei din Petrești 5.100 kg. porumb la hectar. În medie pe raion, gospodăriile colective au obținut 2.017 kg. grîu, 2.068 kg. orz și 3.499 kg. porumb la hectar.

Cultivînd pe lingă cereale plante tehnice și industriale și dezvoltînd sectorul zootehnic, gospodăriile colective din Cămin, Urziceni și Tiream, de pildă, au realizat, an de an, un venit bănesc tot mai mare, ceea ce le-a permis să repartizeze la ziua-muncă, pe lingă mari cantități de cereale și alte produse, și cîte 21,60 lei, 15 lei și respectiv 20 lei în bani.

Miile de case noi ridicate în ultimii ani în satele raionului și mobilate frumos, din care în multe nu lipsește aparatul de radio, îmbrăcămîntea bună etc., sînt mărturii grăitoare ale traiului îmbelșugat, urmare a muncii în marea familie a colectiviștilor.

Gospodăriile colective au fost centre de atracție pentru țărâni-mea muncitoare individuală. Ele au fost vizitate de numeroase delegații de țărani muncitori.

Convingîndu-se pe deplin asupra avantajelor muncii în comun, marea majoritate a țărănilor muncitori din satele raionului

Carei a pășit cu încredere pe calea cooperării în producția agricolă. Astfel cele 33 de gospodării colective cuprindeau, la începutul acestei luni, 13.711 familii cu 44.338 hectare, iar cele 10 întovărășiri 1.202 familii care muncesc laolaltă 5.059 ha.

V. CAZACU

În comuna Polovraci, regiunea Craiova, se vaccinează vitole.

Cu tot elanul spre MAI MULT și MAI BINE

După cum s-a anunțat în Comunicatul publicat săptămîna trecută, Comitetul Central al P.M.R. a hotărît convocarea, la 20 iunie 1960, a celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. Eveniment de o excepțională însemnătate în viața partidului și a întregii țări, Congresul va face bilanțul marilor realizări înfăptuite în anii ce au trecut de la Congresul al II-lea al P.M.R., va adopta planul de dezvoltare a economiei naționale pe șase ani și schița planului de perspectivă de 15 ani — program măreț de luptă a poporului nostru muncitor pentru avîntul continuu al economiei, pentru dezvoltarea culturii, pentru înflorirea patriei noastre și desăvîrșirea operei de construire a socialismului în țara noastră.

Strălucitele succese dobîndite în anii de după Congresul al II-lea al P.M.R., rod al înfăptuirii politicii înțelepte a partidului clasei muncitoare, umplu de îndreptățită mîndrie inimile milioanelor de oameni ai muncii din țara noastră. Mărețele obiective ce vor fi dezbătute la Congres trezesc în masele largi de oameni ai muncii un puternic entuziasm creator. Poporul muncitor s-a convîns că partidul, care se călăuzește după atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, îl conduce neabătut pe calea sigură a unei vieți fericite. Iată de ce în aceste zile pe întreg cuprînsul patriei se desfășoară larg întrecerea socialistă, apar și se extind pînă în cel mai îndepărtat cîtun inițiative noi în cinstea Congresului.

O mărturie grăitoare a entuziasmului, a dragostei și dorinței de a întîmpina cel de-al III-lea Congres al partidului cu noi realizări, o constituie inițiativa celor 19 întreprinderi fruntașe din țară, care au chemat la întrecere socialistă toate colectivele de muncă din țară pentru a da o producție de calitate cît mai bună, la un preț de cost cît mai redus și pentru realizarea de cît mai multe economii peste plan. Sute de colective de muncă au răspuns și răspund mereu la chemare. Muncitorii, tehnicienii și inginerii din uzine, fabrici, de pe marile șantiere, din minele de cărbuni și schele petrolifere, au analizat ca niște buni gospodari posibilitățile existente, stabilind căile pe care vor ajunge la îndeplinirea angajamentelor luate. Dorința tuturor este: „Să lucrăm mai cu spor, mai economic, cu mai multă atenție față de calitatea produselor”.

Cel care poposește pe meleagurile Moldovei la Roman, spre exemplu, pot afla că oamenii muncii din acest oraș și din cuprînsul raionului au hotărît, pe baza unei temeinice analize, să dea pînă la sfîrșitul anului 32.633.510 lei economii la prețul de cost și 22.930.000 lei beneficii peste plan anual. Hărnicii constructori de tractoare din Orașul Stalin vor economisi 7.000.000 lei și o mare cantitate de metal. Încă din primele zile ale întrecerii muncitorii de la uzinele Oțelul Roșu Reșița au realizat 177,6 tone de laminate peste plan, economisind în același timp 1.365 kg. metal. La uzinele „Steagul Roșu” din Orașul Stalin, echipele de la ciocanul de 30.000 kilograme, conduse de Gheorghe Sibeke și Victor Ghiroș, forjează acum pe schimb 80 de piese în loc de 60 cît reprezintă sarcina de plan. În numai 4 zile comunistii de la „Victoria Socialistă” din Turda au dat peste plan 500 tone de ciment și 1.600 tone de var.

Oamenii muncii din agricultură la rîndul lor luptă pentru a smulge naturii roade tot mai teftine și la un preț de cost cît mai redus. Și fără îndoielă că prin hărnicia și priceperea lor, conduși de organizațiile de partid vor izbui.

La Chirnogeni, pe întinsul șes dobrogean cunoscut altădată ca sărăcăcios, mecanizatorii și-au pus ca principal scop sporirea producției la hectar. 1.870 kg. grîu, 2.740 kg. porumb boabe și 1.500 kg. floarea soarelui la hectar, aceste cifre fiind medii pentru toate unitățile pe care le deservește.

În aceste zile în regiunile Timișoara, Craiova, Oradea, Constanța și București se

desfășoară lucrările de întreținere a culturilor. În numai cîteva zile au fost prăsite peste 50.000 hectare de sfeclă și floarea soarelui. Lucrările se desfășoară însă cu atîta avînt, încît situațiile pe regiuni de la o zi la alta se socotesc în mii de hectare. Este cea mai grăitoare dovadă că oamenii muncii de pe ogoare sînt hotărîți să se întrecă pe ei înșiși și angajamentele lor.

În această perioadă premergătoare Congresului, activiștii culturali au sarcini deosebite și totodată un bun prilej de a-și ridica nivelul activității lor. Unele unități culturale au și inițiat acțiuni, menite să aducă un însemnat aport la eforturile celor ce muncesc pe ogoare. Biblioteca rațională din Birlad, de pildă, și-a alcătuit un plan care prevede: organizarea unor expoziții cu volume din literatura politică privind transformarea socialistă a satului, organizarea „Colțului Congresului”, unde vor fi afișate cu regularitate cele mai însemnate evenimente zilnice în întimpinarea Congresului. Casa rațională de cultură din Tirgoviște a dat îndrumări căminelor culturale pentru a organiza conferințe în care să se arate drumul glorios de luptă al partidului, pentru fericirea și bunăstarea poporului, indicînd totodată și material pentru organizarea de festivaluri artistice (coruri, poezii etc.).

În acțiunea pentru sporirea producției, masele largi de oameni ai muncii de pe ogoare au nevoie de mai mult sprijin concret. Pe de altă parte se nasc o serie de inițiative noi locale, se folosesc metode mai înaintate de muncă. Iată de ce acum mai mult ca oricînd activistul cultural trebuie să se situeze în centrul acțiunilor, în miezul tuturor problemelor. Dacă formele de activitate nu sînt întrutotul deosebite, apoi conținutul activității trebuie să fie nemijlocit legat de însemnătatea și specificul muncilor. Oamenii trebuie ajutați să obțină mai mult, cu eforturi fizice și cheltuieli puține. Practica ne arată cît prețios în asemenea împrejurări conferințele și îndrumările practice. Căminul cultural va fi centrul mai multor manifestări închinute celui de-al III-lea Congres al partidului. Este știut rolul mobilizator și educativ al formațiunilor artistice de amatori, atunci cînd sînt îndrumate și sprijinite. Alegerea repertoriului și pregătirea echipelor sînt de asemenea de mare însemnătate. Aceste sarcini trebuie să fie în atenția tuturor directorilor de cămine culturale.

Însuflețirea cu care oamenii muncii din țara noastră luptă pentru întimpinarea celui de-al III-lea Congres al partidului, oglîndește dragostea și recunoștința neînrurită a întregului popor muncitor față de partidul clasei muncitoare, care îi călăuzește pasul spre o viață fericită, înseamnă garanția îndeplinirii înainte de termen a mărețelor obiective propuse în scopul dezvoltării economiei noastre naționale și creșterii bunăstării întregului popor.

PAVEL CODIȚĂ

„Peisaj petrolifer” — Schela Berea Bacău (pictură)

Drum în urcuș

Gospodăria noastră e azi un colectiv puternic și unit. Datorăm în cea mai mare măsură acest lucru îndrumării partidului, care nu ne-a lipsit atunci cînd greutățile au fost mai mari. S-a întîmplat cu adevărat așa cu șase ani în urmă. Schimbările prea dese la conducerea gospodăriei, cu toate neajunsurile care porneau de aici, au făcut ca gospodăria să bată pasul pe loc; venitul a fost slab, fondul de bază de asemenea. Directivele celui de-al doilea Congres, pot spune, ne-au luminat calea pentru anii care au urmat. Azi sîntem frunțași, iar în zootehnie, unde stăteam cel mai prost, avem de asemenea rezultate foarte bune. Venitul gospodăriei, care oglindește într-un fel întreaga ei activitate, s-a aflat într-o continuă creștere.

Ne numărăm azi printre gospodăriile colective din regiune cu cel mai mare venit la 100 de hectare. (La sfîrșitul anului 1959 peste 265.000 lei. În ceea ce privește fondul de bază el s-a mărit față de 1954 de peste 4 ori).

Masa întregă a colectivităților și-a însușit recomandările și îndemnul partidului făcute la cel de-al doilea Congres, și-au făcut din ele călăuză în acțiune. „Să obținem an de an recolte bogate prin mecanizare și o agrotehnică superioară, să sporim încărcătura de animale la suta de hectare în special a vacilor de lapte, scroafelor și oilor mame, să obținem lapte, lînă și carne mai multă cu un preț de cost cît mai mic aplicînd o furajare rațională și folosind în hrana animalelor porumbul siloz”. Așa am și făcut. Și dacă am ajuns aici, aceasta se datorește faptului că am urmat neabătut calea pe care ne-a învățat partidul să mergem, cea a întăririi continue a gospodăriei.

De la 13 vaci pe întreaga gospodărie, (situația din 1955), numărăm la

sfîrșitul anului trecut la fiecare sută de hectare 23,4 vaci. În aprilie anul acesta, încărcătura de vaci a ajuns la 30 capete de fiecare sută de hectare. Anul trecut am luat premiul I pe regiune pentru cea mai bună încărcătură de animale la suta de hectare. Am fost răsplățiți, spre marea mulțumire a colectivităților, cu un televizor și un pick-up.

E de la sine înțeles că ne preocupăm mult problema furajelor. Anul acesta suprafața de porumb siloz s-a mărit de patru ori față de anul trecut. Chiar în aceste zile se însămînțează porumbul siloz. Însămînțarea se face eșalonat pentru ca recoltarea în faza lapte-țeară să se poată face la fel.

Furajarea, îngrijirea, mulsul, făcute după știință, selecția neîncetată a vacilor, cointeresarea materială a mulgătorilor, sînt factori care au făcut ca producția de lapte să crească, iar prețul de cost să scadă. Am ajuns în 1959 la 2250 litri lapte pe cap de vacă și la 50 litri lapte pe cap de oaie. Încă din 1958, prețul de cost al laptelui a ajuns la 0,65 lei.

La sectorul zootehnic se ține o evidență strictă. Cît se obține de pe lapte, cît valorează vițelii fătați, cît costă furajarea, pășunatul, volumul de zi muncă. Adunăm, scădem, vedem cu ce am rămas. E bine sau nu să facem astfel de calcule? Aud că sînt unii care nu prea fac așa ceva. Cum vor ști atunci în fiecare moment cît cheltuiesc și cît scot, dacă un anumit sector e rentabil sau nu? Sectorul zootehnic ne-a adus anul trecut un venit de 462.426 lei față de 393.148 lei cît a adus cultura plantelor de cîmp. Se poate vedea bine ce însemnătate are el pentru gospodăria noastră.

Un progres însemnat s-a realizat în ultimii ani și în sporirea producției agricole. E consecința mecanizării masive a lucrărilor, — (S.M.T. Rupea ne ajută din plin) — și respectării întocmai a indicațiilor agrotehnice. Iată, comparativ, producțiile la principalele culturi în anii 1954 și 1959:

	1954	1959
grîu	1233 kg/ha	2550 kg/ha
orz de toamnă	1400 "	2371 "
porumb	1670 "	3464 "

Un „secret” al acestor producții este de bună seamă și retribuția suplimentară a colectivităților din echipele de cîmp, care se străduiesc să facă lucrări de bună calitate, obținînd astfel depășiri de producție și ca atare retribuția corespunzătoare.

GHEORGHE WAGNER

președinte al gospodăriei agricole colective „Steagul roșu” din comuna Homorod, raionul Rupea

OLGA COPACEANU,

„Fabrica de ciment Bicaz” (pictură)

Avintele partidului le știm

tușaii noștri pași i-am dus
umuri care urcă tot mai sus.
Clipele virtej și năzuim
crește însoțite să răzvim.

Și nu ne-ntoarcem, cât o fi de greu,
Luptăm și ne-nălțăm mai sus, mereu.
Urcăm năvalnic, deschizând cărări,
Cioplim în stîncă trepte, facem scări.

mul nostru, către culmi de munți,
urce rîu sudoarea de pe frunți.
Sorbim un strop întăritor
ada cristalină de izvor.

Sorbînd cu sete, prindem noi puteri
Și-n ochi ne rîd nestăvilite vrei;
Ni-i pumnul dirz, ni-i brațul mai voinic,
Și nu ne poate-nfricoșa nimic.

Șa noastră liberă de-acum,
mplinirilor le facem drum
Șe partidului le știm:
din care forțe noi sorbim!

ION PUTNEANU
muncitor tipograf

PARTIDULUI MULȚUMESC

Vir zăldu de primăvară
Fei e, floare rară,
Pînă mai ieri mă gîndeam
Că în veac n-o să te am,
C-am fost fată ca o floare,
Dar n-avui parte de soare.
...Bătea vînt de la apus
Pe badea pe front l-au dus.
Ofta tata, plîngea mama,
Cerniță-mi era năframa.
Ca năframa, mai cerniță
Mi-era viața chinuită:
Pentru cei bogați munceam,
Pită-n casă nu aveam...
Bătută și suduită,
N-am fost floare înflorită,
C-am fost floare ofilită...
...Bătu vînt din răsărit,
Noriți toți s-au risipit;
Pe țilhari i-am alungat,
De sus, pe domni, jos i-am dat.
Am scăpat de-a lor ocări,
Am scăpat de grele dări.
Și iar frunză, flori de tei,
Nu mai muncim pentru ei.
C-am făcut în sat frăție
Și-o mare gospodărie...
Cîră holdele unite,
Cîră roadei înzecite.
Cînt și eu, în rînd cu ele
Bucuria vieții mele,
C-am ajuns și eu să fiu,
Precum floarea de saschiu,
Pe răzorul mulțumirii
La soarele fericirii...
Pentru viața ce-o trăiesc,
Pentru felul cum muncesc,
Partidului mulțumesc:
Lui, toate le datoresc.

**Auzită de la colectivista Estera
Pop din comuna Pețelca, raio-
nul Alba de AURELIU DOMȘA.**

Imi cere inima

E aspră mina mea și e crăpată
Și bătătură încă și azi mai poartă
De cînd am argățit pe la cioci,
Mincat de chin, de griji și de nevoi.
Trudeam din greu pe-o mină de faină
Sortit eram să nu cunosc lumină.
Mi-e aspră mina și-i adinc crăpată,
Dar viața mea nu-i cea de-altădată,
Azi satului ce-l înălțăm spre soare
Și ogoarelor întinse pînă-n zare
Și rodului de aur sau brumat
Le sînt stăpîn, stăpîn adevărat.
Butucănoasă, aspră-i mina mea
Condeiu-acum învață a purta
Și primul vers ce-l scriu de bucurie
Partid iubit, țil-dăruiesc doar ție.
Că tu mi-ai dat lumină și putere
Iar inima, ca să te cînt imi cere.

EUGEN CHIRCULESCU
corespondent voluntar

BEDIVAN

„Curge fontă din noul jurnal” (pictură)

DUMITRU CIURDARESCU

„Cîmpierul satului” (pictură)

Directorul școlii
și al căminului
cultural din Do-
boli de Jos, tova-
rășul Dégel Ale-
xandru, este un
om practic, o fire
veselă și foarte o-
perativ. Nici nu apucasem să mă in-
terez de munca culturală, și a
pus pe masă câteva registre și o
sumedenie de dosare.

— Astea ca să le avem la îndem-
mînă — mi-a spus, arătîndu-mi do-
sarele și ochii lui negri, străluci-
tori trădau o oarecare mulțumire.

Răsfolesc unul din registre și
deodată privirea mi se opri asupra
unei date: „28 februarie 1960.
Inaugurarea gospodăriei agricole
colective din Doboli de Jos. Pro-
gram artistic... 450 participanți...”

La înființarea gospodăriei, în care
a intrat tot satul, și-a adus contri-
buția și căminul cultural. În timpul
serii, activitatea căminului a sprin-
țit munca desfășurată pentru con-
vingerea întovărășitilor de a păși
pe drumul colectiv. Prin nume-
roase conferințe s-au popularizat
realizările gospodăriei colective din
Ileni, gospodărie ce se află în ime-
diata lor vecinătate. La cercul agro-
tehnic cei 62 de cursanți au ascu-
tat și lecții despre „Organizarea și
retribuirea muncii în G.A.C.”,
„Despre statutul model al gospo-
dăriilor agricole colective”, „Des-
pre creșterea animalelor în unită-
țile socialiste”. Membrii cercului
ca Papp Antal, Jakab Francisc și
alții au dus o muncă susținută de
lămurire a oamenilor, pentru a în-
tra în gospodăria colectivă. Brigada
artistică de agitație a dat nenumă-
rate programe intitulate: „Viața
nouă în gospodărie”, „Urmași
exemplu celor din Ileni”.

În Doboli de Jos trăiesc și mun-
cesc într-o adevărată frăție țărani
muncitori romîni și maghiari. Au
apus pentru totdeauna acele vre-
muri întunecate cînd exploatarea ca
Holaki și ca Aldea învrajbeau țăra-
nii muncitori din acest sat. Azi, oa-

menii din Doboli sînt înfrățiiți în
muncă la fel ca și în activitatea cul-
turală. În gospodăria colectivă mun-
cesc umăr la umăr, iar la căminul
cultural activează împreună în for-
mațiile artistice, în diferite cercuri.
Echipa de teatru care numără 30
de interpreți prezintă piese atît în
limba romînă cît și în limba ma-
ghiară, interpretate de tineri ro-
mîni ca Ion Neda, Ilie Muscalu,
Ana Nicuș, cît și de tineri ma-
ghiarî ca: Demeter Ianos, Papp
Marton, Fabian Elisabeta și Kertesz
Ileana. În echipa de dansuri tineri
romîni și maghiari joacă deopotri-
vă de bine „bătuta” sau dansurile
populare secuești. În cercurile a-
grotehnice sau de cultură generală
„Să ne cunoaștem patria”, cursanții
romîni ca brigadierul Iosif Rujoi,
sau Andrei Stanciu au învățat în
serile de țarnă împreună cu Ko-
vacs Kalman, Papp Antal și alți
cursanți maghiari.

Primii pe raion

A doua zi, la sfatul popular din
comuna Ileni, de care aparține și
satul Doboli de Jos, o ședință im-
portantă. A fost acordat steagul de
frunză pe raion, comunei Ileni,
pentru realizările dobîndite în cam-
pania de însămînțări. Tovarășul Pu-
lugor Alexandru, președintele sfatu-
lui popular al comunei Ileni (de care
aparține și satul Doboli de Jos), a
preluat steagul cu multe emoții. În
fața celor prezenți și-a luat angaja-
mentul, în numele consătenilor, să
termine în cît mai bune condiții toa-

te lucrările de pri-
măvară și să con-
tinuie și cu mai
mult succes munca
pentru înfrumuse-
țarea comunei.

Și cadrele di-
dactice prezente la

această ședință și-au luat angaja-
mente în cinstea celui de-al III-lea
Congres. Tovarășul Simon Iosif, di-
rectorul școlii de 7 ani, și-a luat
angajamentul ca în cinstea Con-
gresului să îmbunătățească procesul
de învățămînt în școala pe care o
conduce și să contribuie împreună
cu toate cadrele didactice pentru
munca culturală pusă în slujba rea-
lizării obiectivelor economice și
politice actuale să ia un și mai
mare avînt.

Învățătorii Pall Domokoș și
Incze Gabor s-au angajat să mun-
cească cu și mai multă perseverență
pentru dezvoltarea activității artisi-
ce din comună și satele aparținătoare,
să îmbunătățească programul ma-
nifestărilor și să depună toate efor-
turile pentru înfrumusețarea comu-
nei lor.

Se inserase. Melodiile unor cin-
tece transmise prin difuzoare înso-
țeau pe oamenii ce se îndreptau
spre căminul cultural. Peste câteva
clipe, colectivității din Doboli de
Jos vor urmări pe ecranul cinema-
tografului filmul „Ciulinii Bărăga-
nului”, un episod din viața grea și
mizeră pe care o duceau țărani în
trecut sub crîncenele vremuri ale
exploatarea burghezo-moșterestă.

Mai tîrziu, voind să mai stau de
vorbă cu tov. Dégel, l-am găsit în
biroul școlii împreună cu tovarășii
din colectivul de conducere al că-
minului, discutînd despre planul de
activitate în împlinirea celui de-al
III-lea Congres al P.M.R.

I. R.

OCT. ANGHIELUȚA

„Două cetăți Hunedorene” (pictură)

ZIUA PRESEI

Anul acesta, la 5 mai, se împlinesc 48 de ani de la ieșirea de sub tipar a primului număr al ziarului Pravda. Apariția Pravdei a însemnat un mare eveniment în istoria presei muncitorești. Ea a deschis drumul spre transformarea presei într-un instrument de luptă a partidului, pentru binele și fericirea poporului. De aceea, în cinstea acestei apariții istorice, ziua de 5 mai este sărbătorită ca zi a presei.

Cu ocazia apariției Pravdei, marele Lenin spunea că Pravda este „prima rîndunică a acelei primăveri în care întreaga Rusie se va acoperi de o rețea a presei cu adevărat liberă, muncitorească”. Și această primăvară a venit. Astăzi, în toate țările eliberate de sub jugul exploatareii capitaliste, există mii și mii de ziare și reviste cu adevărat libere și muncitorești.

Descătușarea cuvîntului tipărit a dat presei comuniste un imens prestigiu. Pentru prima oară, o dată cu apariția acestei presei, masele largi ale oamenilor muncii, călăuzite de concepția marxist-leninistă, și-au căpătat tribuna lor de la care să dezbate direct și în spiritul gândirii de clasă problemele lor fundamentale.

Condusă și îndrumată de partid, presa din țara noastră, în frunte cu „Scînteia”, urmînd exemplul luminos al presei sovietice, este strîns legată de mase, militează activ pentru traducerea în viață a politicii partidului de construire a socialismului, de ridicare continuă a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc, de apărare a păcii.

Ziarul comunist este scris de masele lui de cititori, de sute și mii de corespondenți voluntari. Tineri și vîrstnici, din toate locurile de producție, scriu ziarelor și revistelor, popularizează înfăptuirile mărețe din patria noastră și critică cu curaj lipsurile ce-și mai fac loc în diversele domenii de activitate. Niciînd, pînă la fondarea și desăvîrșirea presei comuniste, masele nu au fost chemate să susțină atît de răspicat lupta și ideologia, cultura, arta și literatura lor.

Presa din țara noastră este angajată, trup și suflet, în frontul ideologic marxist-leninist. Alături de presa comunistă și progresistă din lumea întreagă, ea este astăzi o forță uriașă în lupta pentru cele mai nobile idealuri ale omenirii.

„Albina” — organ al Așezămintelor Culturale din R.P.R., face și ea parte din presa militantă de partid din patria noastră. La redactarea ei își aduc o mare contribuție masele largi de cititori și corespondenți voluntari care trimiț zilnic redacției numeroase reportaje, articole, poezii, culegeri de folclor etc., din care o parte sînt publicate, iar altele sînt folosite ca material documentar.

Acum, cînd ne găsim în preajma celui de-al III-lea Congres al partidului, eveniment de mare însemnătate în viața poporului muncitor, ajutați de cititorii și corespondenții noștri voluntari, ne vom intensifica și mai mult eforturile de popularizare a realizărilor din patria noastră. Vom munci și mai intens pentru îmbunătățirea continuă a conținutului materialelor publicate, spre a contribui astfel la ridicarea la un nivel mai înalt a muncii culturale la sate și la transformarea socialistă a agriculturii.

De ziua presei, mulțumim și pe această cale tuturor cititorilor și corespondenților noștri pentru sprijinul acordat și le urăm tuturor noi și rodnice succese în lupta pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Z I A R U L

Cînd fruntea se apleacă pe hîrtie
Și dă imbold condeiului să scrie,
Atîtea gînduri năzuiesc spre viață
Ca florile-n senina dimineată.

În fiecare slovă încrustată
Pe pagina ziarului curată,
Se oglindește viața noastră nouă
Ca soarele în picurii de rouă.

În slovele-nflorite în ziare
E rodul muncii noastre creatoare,
Din care gîndurile sorb cu sete
Izvoru-atîtor lucruri înțelepte.

Porți spre lumină — slovele deschid
Și rodul-nvătăturii de partid
Se oglindește-n pagini de ziare,
Ca-n limpezii ape razele de soare.

GEORGE BREAZU
corespondent voluntar
comuna Leordeni, Pitești

Ion Putneanu (Petroșani-Hunedoara). Ne bucurăm că o bună parte din poeziile trimise de dvs. au văzut lumina tiparului. Acesta, fără îndoială, este rodul legăturii dvs. cu viața ca și a talentului pe care-l aveți. Credem însă că procedați greșit atunci cînd, lăsîndu-vă furat de „elanul” creației, vă antrenați în a scrie prea mult. Facem această constatare bazați pe faptul că într-o singură zi ne-ați trimis cinci poezii, din care abia una poate fi publicată. Sînteți încă destul de tînr. Timpul vă stă înaltele. Căutați să citiți cît mai mult și să lucrați cu atenție și răbdare asupra fiecărui vers. Numai în felul acesta veți reuși să vă valorificați din plin posibilitățile reale pe care le aveți.

Pavel Bîndea (Gurahont-Oradea). Regretăm că ne-ați scris așa de rar. Materialele trimise de dvs. ne-au fost, întotdeauna, de folos și noi am căutat să le valorificăm cît mai bine. Din scrisorile trimise constatăm că aveți înclinații spre reportaj. În materialele dvs. reușiți să surprindeți esențialul și să redați faptele într-o formă atractivă. Scrieți-ne mai des.

Ion Stanciu (Gheja-Cluj). Sîntem plăcut impresionat de strădanțiile dvs. de a cînta în versuri viața nouă din patria noastră. Din ultimele poezii trimise ne a plăcut mai

mult „Zi-1 mîndruță” pe care o publicăm în întregime.

„Zi mîndruță cu gura
Zi cîntare din Gheja
Să sune cîntecul tare
Pentru toți de pe ogoare
Ca să știe toți ce-ascultă
Că sîntem uniți în muncă
Romîni, unguri laolaltă
Facem țara-mbelsugată.
Zi mîndruță mai cu foc

POSTA

REDACȚIEI

Să stele soarele-n loc
Să se mire-o zi de vară
Cum muncim noi pe ogoară
Cum muncim și cum cîntăm
Viața nouă ne durăm”.

Eugen Chirculescu (Budești-Oțenița). Poezia „Îmi cere inima” pe care o publicăm cu plăcere, dovedește posibilitățile pe care le aveți de a scrie versuri. Ne-ați scris însă prea puțin. Sperăm că începutul promițător va fi continuat prin trimiterile altor poezii și mai reușite. Vă dorim noi și rodnice succese în munca dvs. de creație.

Stand de cărți în comuna Polovraci, regiunea Craiova

BIBLIOTECARA din GURAHONT

Întîlnind-o pe Catîța Crișan, bibliotecara din comuna Gurahont, îmi spuse zîmbind:

— Cînd ai de gînd, tovarășe corespondent, să scrii măcar un rînd și despre biblioteca noastră? Sau, poate crezi că noi nu avem realizări?

Întrînd în bibliotecă, am rămas plăcut surprins de ordinea care domnea peste tot. „Aici lucrează mîini harnice” — m-am gîndit eu. Din fișele de evidență am aflat că, pînă la data de 23 aprilie a.c., numărul cititorilor se ridică la aproape 600. Față de perioada corespunzătoare a anului trecut, această cifră reprezintă un progres serios, ținînd seama că, în tot cursul anului trecut, numărul cititorilor a fost de numai 638. De aici rezultă că, pînă la sfîrșitul acestui an se vor înregistra peste 1000 de cititori. Nu de mult, biblioteca din Gurahont a fost dotată cu încă 925 de cărți, totalizînd, în prezent, 5.945 de volume.

Printre cititorii fruntași se numără muncitorul Petroman Cornel, care a citit anul acesta 24 de cărți. Lucaci Ioan — 32 de cărți, Doța Iosana, țărancă muncitoare — 15 cărți, pionierul Dorel Mihiț — 21 de volume, muncitorul Buduhală Ilie, țaranul Dărău Petru, cu cite 20 de cărți citite și alții.

Printre preocupările de seamă ale bibliotecarei a fost și concursul „Iubiți cartea”. Astfel, toți cei 35 de cititori care au participat la acest concurs, au primit însigna „Prieten al cărții”. Printre purtătorii acesteia însigne figurează utemiștii Cornel Butariu și Ionel Deliman, țaranul muncitor Baltă Aurel, profesoara Sabina Zotica și alții.

Un aport deosebit la creșterea numărului de cititori și-au adus și bibliotecile afiliate din satele ce aparțin comunei Gurahont. Biblioteca din satul Pescari, de pildă, are pînă acum un număr de 81 de cititori, iar cea din satul Iosaș 40 de cititori. Același lucru se poate spune și despre cele trei biblioteci de casă, fruntașă fiind cea condusă de țaranul muncitor Baltă Viorel din cătunul Balta, care a reușit să răspîndească cartea în fiecare casă din cătunul respectiv.

Desigur că toate aceste rezultate se datoresc unei munci organizatorice permanente care s-a dus pe linia popularizării și prezentării cărților. Așa, de pildă, au fost organizate numeroase recenzii asupra unor cărți inspirate din realitatea contemporană. Expozițiile organizate pe anumite teme, cum a fost, de exemplu, „Pentru o recoltă bogată”, la care au fost expuse cărți specifice, au contribuit, de asemenea, la prezentarea și popularizarea cărții. Prin stația de radioficare din comună s-au transmis cu regularitate rubrici în cadrul cărora au fost prezentate diferite cărți cum sînt romanele: „Bărăgan” de V. Em. Galan, „Inimă de mamă” de Gladcov, broșura „Cum ne pregătim pentru înșămînțările de primăvară” și multe altele. Concursurile „Drumeții veseli”, consfătuirile cu cititorii sînt, de asemenea, realizări de seamă pe linia răspîndirii și pătrunderii cărții în cit mai multe case și a trezirii gustului pentru citit.

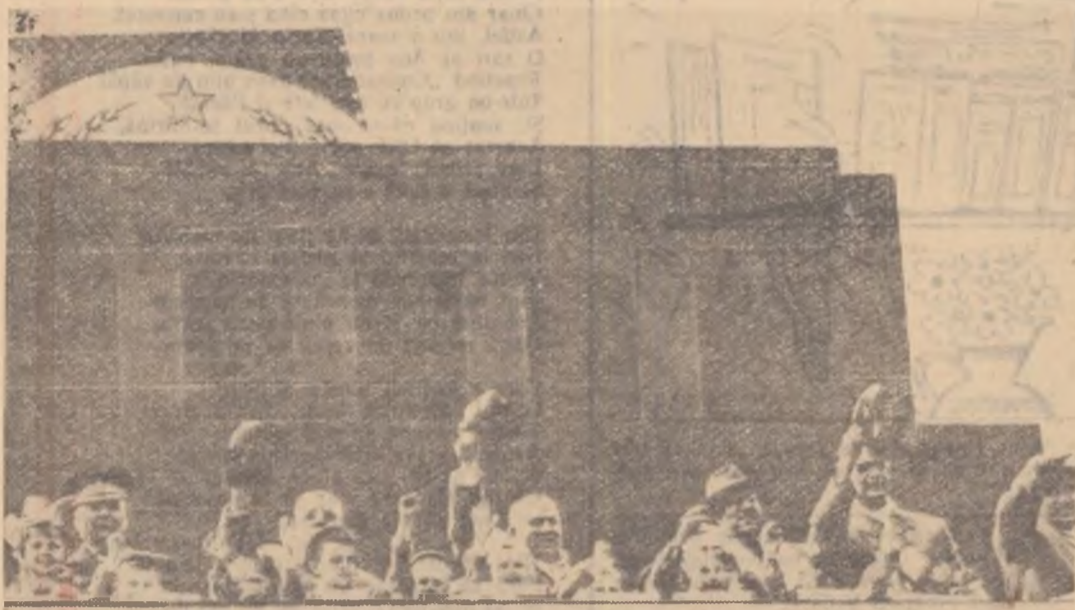
Tînăra bibliotecară Catîța Crișan se mai poate mîndri și cu cercurile de citit pe care le-a organizat. La aceste cercuri participă un mare număr de țărani muncitori, precum și multe femei și tineri. În cadrul acestor cercuri se citesc, o dată pe săptămînă, diferite cărți, în special cele legate de specificul satului, precum și diferite materiale apărute în presa noastră centrală și cea regională.

Toate aceste realizări — care situează biblioteca din Gurahont printre bibliotecile fruntașe pe raion — se datoresc sprijinului pe care biblioteca l-a primit din partea organizației de partid și a celei de U.T.M., precum și din partea tovarășilor de la biblioteca centrală raională.

— Nu putem trece cu vederea nici sprijinul pe care l-am primit din partea cadrelor didactice — îmi spuse bibliotecara — care ne-au ajutat să întocmim recenzii bine documentate. Merită laude în această privință profesorii Mihai Cataban și Lucia Popescu de la școala elementară din comună, care pe lîngă munca lor profesională dau tot concursul și bibliotecii din sat.

Se inserase de-a binelea... În bibliotecă era un fel de „du-le vino”. Oamenii aduceau cărțile citite și cereau altele noi. După felul cum erau deserviți și ajutați de a-și alege cărțile preferate, mi-am dat seama că bibliotecara Catîța Crișan a îndrăgit această muncă și că numărul cititorilor și al cărților citite va crește zi de zi.

PAVEL BINDEA
corespondent voluntar,
comuna Gurahont, regiunea Oradea

1 Mai 1960 la Moscova. La tribuna Mausoleului din Piața Roșie, de la stînga la dreapta: mareșalul Malinovski, K. E. Vorosilov, N. S. Hrușciov, Otto Grotewohl, M. A. Suslov și Frol Kozlov. (Telefoto Agerpres)

Sărbătorirea zilei de 1 Mai peste hotare

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Moscova

Înainte de începerea tradiționalei parade militare de 1 Mai, mii de moscoviti — inovatori din industrie și agricultură, fruntași ai vieții culturale, conducători ai instituțiilor de stat și ai organizațiilor obștești, ofițeri superiori ai forțelor armate ale U.R.S.S. au luat loc în tribunele din Piața Roșie. Tot acolo se aflau oaspeți din zeci de state străine.

Cei adunați în Piața Roșie au salutat prin aplauze furtunoase apariția la tribuna Mausoleului a conducătorilor partidului comunist și statului sovietic.

Parada militară a început la ora 10 dimineața. Ea a fost primită de mareșalul Malinovski, ministrul Apărării al U.R.S.S.

De la tribuna Mausoleului, mareșalul Malinovski a rostit o cuvîntare în fața ostașilor, matrozilor, ofițerilor, oamenilor muncii din Uniunea Sovietică, oaspeților străini.

În încheierea paradei de 1 Mai de la Moscova au fost prezentate modele ale noii tehnici militare sovietice. În Piața Roșie au defilat trupe inzestrate cu rachete — reprezentînd cel mai nou gen de unități ale forțelor armate.

După parada militară care a durat 40 de minute, fanfarele au vestit începerea demonstrației de 1 Mai în Piața Roșie.

Cel mai des pe panourile purtate de demonstrații figurează un singur cuvînt „Pace”. Dea-

supra vechilor ziduri ale Kremlinului răsună cuvintele „Pentru pace! Pentru prietenie!” Aceasta este alături o urare de dragim bun lui Nikita Hrușciov în apropiata lui călătorie la Paris, cît și expresia convingerii ferme că el va apăra cu dîrzenie cauza păcii la conferința șefilor de guverne.

Participanții la demonstrație scandează: „Slavă partidului! Slavă poporului sovietic!” Se înalță spre cer un uriaș balon pe care este fixat un drapel roșu cu deviza sfîntă pentru oamniilor sovietici: „Comunismul va birui!”

Defilarea consacrată zilei de 1 Mai — Ziua internațională a celor ce muncesc — a durat trei ore.

R. P. Chineză

Capitala Chinei, străvechiul oraș Pekin, la fel ca și toate orașele și satele Republicii Populare Chineză a îmbrăcat haina de sărbătoare. Pe străzile și în piețele pilorosei pavozate cu steaguri și flori au ieșit un număr impresionant de oameni ai muncii.

Conducătorii partidului și guvernului chinez Mao Tze-dun, Liu Șao-ți, Chu En-lai, Cen Iun și Cen I — au participat la festivitățile consacrate zilei de 1 Mai care au avut loc în orașele Tiașzin, Cendu, Șanhai, Guiian și Kunmin.

R. P. Polonă

Capitala Poloniei, Varșovia, a îmbrăcat haina de sărbătoare. Dis-de-dimineață spre marea piață din fața palatului științei și culturii se scurgeau coloanele de oameni ai muncii din toate raioanele capitalei poloneze, purtînd steaguri roșii și flori, pancarte pe care stau scrise lozincile păcii și realizările obținute în cinstea marii sărbători.

În numele Comitetului Central al P.M.U.P., W. Gomulka a adresat o cuvîntare participanților la miting.

Japonia

La mitingul de 1 Mai care a avut loc la Tokio, au participat peste 600.000 de oameni — cifre record pentru toți anii dinaintea și de după război. „Jos guvernul Kișii care împinge poporul japonez pe calea războiului!” „Să apărăm drepturile noastre vitale!” „Să întărim pacea și prietenia între popoarele întregii lumi!” — aceste lozinci se puteau vedea pe tribune unde se aflau conducătorii sindicatelor și ai altor organizații democratice din țară.

După miting a avut loc o grandioasă demonstrație.

Cronica săptămîinii

În preajma întîlnirii la cel mai înalt nivel

Acum, cînd ne mai despart doar cîteva zile de Conferința la nivel înalt, fiecare cuvîntare a oamenilor de stat, fiecare fapt al vieții internaționale este pus pe cîntar și cercetat amănunțit din toate părțile de către opinia publică mondială. Un eveniment important — încheierea primei etape a lucrărilor Comitetului celor 10 state pentru dezarmare — a pus în evidență încă o dată străduința delegațiilor țărilor socialiste de a se ajunge la o înțelegere în problema dezarmării și lipsa oricărei dorințe în această direcție din partea delegațiilor occidentale. Așa cum spunea șeful delegației romine, tov. Eduard Mezincescu, s-a dovedit că progresul negocierilor „a fost împiedecat de faptul că statele alianței atlantice au urmărit să dea opiniei publice numai iluzia că la conferința Comitetului celor zece state pentru dezarmare sînt în curs tratative asupra unui tratat de dezarmare generală și totală, în timp ce în realitate ele au respins ideea discutării unui asemenea tratat”. Trezesc nedumerire și îngrijorare și cuvîntările unor oameni de stat din S.U.A. ca D. Dillon și Ch. Herter, în care sînt reînviolate binecunoscutele sloganuri ale adepților războiului rece. Într-un moment cînd popoarele din lumea întreagă așteaptă cu nerăbdare realizarea dezarmării generale și totale, secretarul de stat adjunct al S.U.A., Dillon, arată că: „Primul imperativ îl constituie menținerea puterii noastre militare...”.

Asemenea cuvîntări, firește, nu pot să nu aducă apă la moara adepților războiului rece, care se tem ca nu cumva conferința la nivel înalt să determine progrese noi în destindere. Conrad Adenauer, cancelarul Bonnului, decan recunoscut al tuturor celor ce doresc continuarea războiului rece, a și propus organizarea în Berlinul occidental a unui așa-numit plebiscit, sub egida puterilor de ocupație. Scopul nemărturisit al acestei propuneri, relevat de altfel și în presa occidentală, este

acela de a torpila tratativele la nivel înalt.

El nu va reuși însă. În zilele noastre, orice acțiune îndreptată împotriva voinței popoarelor, este sortită eșecului. Popoarele vor pace, nu război; vor dezarmare, nu înarmare. Voința popoarelor va triumfa.

Ce arată evenimentele din Coreea de Sud

Ziarele aduc zilnic vești despre evenimentele din Coreea de Sud. Demisia lui Li Sin-Man nu a adus încetarea demonstrațiilor, așa cum se spera în S.U.A., ci întărirea lor. Cu tot mai multă hotărîre, populația Coreei de Sud cere nu o remaniere de guvern, ci renunțarea la regimul singeros care le-a adus atîtea suferințe. Nici legea marțială, nici represiviunile singeroase, nici cea de a 15-a divizie americană de infanterie pusă la dispoziția regimului lisinmanist „pentru a face față crizei și a pune în aplicare legea marțială la Seul”, nici directivele ambasadorului S.U.A. la Seul, care a trecut la intervenții fățișe în treburile Coreei de Sud, nimic n-a putut împiedeca revărsarea miniei populare.

Ce arată toate aceste evenimente? Arată în primul rînd suferința regimurilor unite de popor, faptul că armatele de ocupație ale puterilor imperialiste se dovedesc neputincioase în fața voinței populare. Regimul lui Li Sin Man este o creație a imperialismului american. Despre acest regim, cu cîteva zile înainte de evenimente, ziarul american „New-York Herald Tribune” scria că este modelul S.U.A. în Asia, lată că acum faimosul model se dătină sub loviturile miniei populare. Acesta este un avertisment și o lecție pe care le dă istoria imperialismului care creează și susține asemenea regimuri ca în Coreea de Sud, bazate pe corupție și teroare; care-și imaginează că pot continua la nesfîrșit să se amestece în viața popoarelor, să le impună modul lor de viață, să-i constrîngă, să-i asuprească.

Legile istoriei nu iartă. Zilele colonialismului sînt numărate. Aceasta ne-o arată și evenimentele din Coreea de Sud.

E. ABRAHAM

Cehoslovacia prietenă în sărbătoare

9 Mai, sărbătorit în lumea întreagă ca prima zi de pace, are pentru poporul frate cehoslovac o semnificație dublă. La 9 Mai anul acesta se împlinesc cincisprezece ani de la eliberarea Cehoslovaciei de sub jugul fascist.

Cea de a 15-a primăvară liberă a Cehoslovaciei a adus o înflorire fără precedent pe meleagurile țării prietene. Contribuind alături de glorioșii ostași sovietici la zdrobirea fascismului, mulți fii ai poporului nostru au aflat cu mîhnire de suferințele îndurate de poporul cehoslovac sub ocupația nazistă. Ostașii romîni au văzut o Cehoslovacie în ruine, căci barbarii fasciști, în turbarea lor, au distrus tot ce se poate distruge. Poporul cehoslovac însă, avînd în frunte un conducător iscusit, partidul comunist, a pornit la tîmăduirea rănilor pricinuite de război și de ocupația fascistă, a pornit cu un elan fără precedent în istoria sa să-și clădească o patrie mai mîndră, mai frumoasă. Încă la sfîrșitul anului 1948, la terminarea primului plan biennial, producția industrială a Cehoslovaciei a depășit cu circa 8

la sută nivelul dinaintea de război. Acum, Republica Cehoslovacă produce aproape de patru ori mai mult decît înainte de război. În toate ramurile industriei s-au obținut succese remarcabile, dar mai cu seamă cea constructoare de mijloace de producție a devenit ramura principală a economiei, ea reprezentînd anul acesta circa 64 la sută din producția industrială globală. Industria cehoslovacă constructoare de mașini este vestită în lumea întregă, ea producînd acum vreo 80 la sută din sortimentul mondial de mașini.

Pe fondul dezvoltării generale impetuoaase a Republicii Cehoslovace, se conturează cu vigoare și progresul însemnat al agriculturii și culturii, al creșterii nivelului de trai al populației.

Aproape 85 la sută din întregă suprafață agricolă a țării aparține cooperativelor agricole unice și gospodăriilor de stat (în regiunile mai importante chiar 90 la sută). În cursul ultimilor zece ani, productivitatea muncii în agricultură a crescut cu 93 la

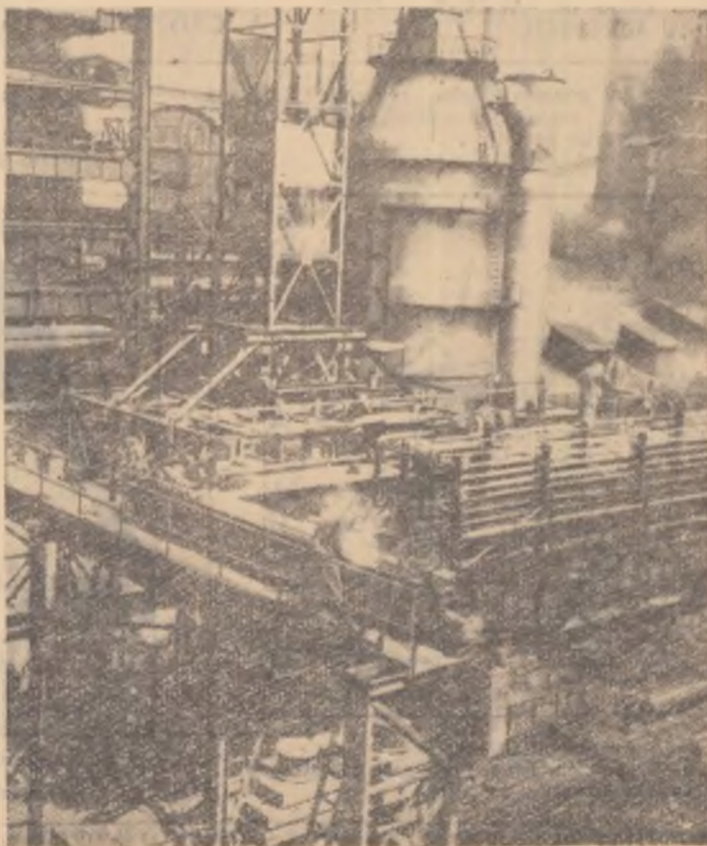
sută. Cultura socialistă cunoaște și ea o intensă înflorire. În perioada 1948—1958 s-au deschis în total 818 școli de cultură generală cu 6.160 de clase, din care 751 școli cu 5.769 de clase sînt construcții noi.

O mare atenție se acordă în Republica Cehoslovacă ocrotirii sănătății poporului. În întreprinderi există astăzi peste 1.700 cabinete medicale, în timp ce în 1937 existau doar 15, iar în 1948 — 420.

Dezvoltarea fără precedent a Republicii Cehoslovace se datorește instaurării noii ordini sociale, elanului cu care întregul popor participă la opera de construcție socialistă.

Poporul nostru se bucură din inimă pentru minunatele realizări ale poporului cehoslovac, cu care, mîna în mîna, sub steagul glorios al marxism-leninismului și alături de toate popoarele lagărului socialist, în frunte cu U.R.S.S., pășește spre țelul comun: construirea orînduirii socialiste și comuniste.

E. M.

Aspect de la Uzinele Siderurgice din Vitkovice, R. Cehoslovacă.

Cu zîmbetul PE BUZE

Reportaj de primăvară

Iz adinc de primăvară
răspîndesc răzoarele;
In zadar se mai măsoară
vremea rea cu soarele.

Iți zîmbesc — prielenește —
prisperle, ogrăzile.
Colectiva-și rînduiește
oamenii, brigăzile.

„S-a mărit gospodăria!” —
spune președintele.
(Să-și exprime bucuria,
nu-i ajung cuvintele)

Și, cătînd apoi în zare,
cît se-ntind ogoarele,
E cuprins de-ngrijorare:
„Nu-s cam mici... hambarele?”
MIRCEA CODRESCU

Alo?... Alo ?...

Cîteva ceasuri încheiate bătui
ulițele comunei Puiesti, ralonul
Birlad, în căutarea bibliotecarei
Georgeta Petrescu. Văzînd locă-
tul pe ușa bibliotecii mi-am in-
chipuit că i dusă pe la cetățeni
să le împartă cărți. Am întreat
în multe locuri, dar niciurmă
de bibliotecară.

Intr-un tîrziu, cineva mi-a spus
că o găsesc sigur la sfat. Și in-
tr-adevăr era acolo. Cînd am
întreat vorbea la telefon.

— Alo ? Birladule, dă-mi ur-
genț Dragalina.

Crezînd că e vorba de un
schimb de experiență telefonic
între bibliotecare, am așteptat
să termine. Dar nici vorbă de
cărți. A transmis o notă telefo-
nică.

Nu mai știam ce să cred. Și
limbajul, și tonul se potriveau

bine cu o telefonistă. Așa că
am întreat-o dacă e telefonistă
sau bibliotecară.

— De fapt, sînt bibliotecară,
dar iată că m-am transformat
în telefonistă, și-mi întinse o
foaie de hirtie pe care erau
bătute la mașină cuvintele de
mai jos :

Nr. 697 din 12 martie 1960
Tov. Petrescu Georgeta
Statul popular al comunei Puiesti
Comitetul executiv

Prin prezenta vă punem în
vedere că pe luna martie 1960
sînteți planificată a face de ser-
viciu la telefonul statului popu-
lar, ziua, la următoarele date :
2, 5, 8, 11, 14, 17, 20, 23, 26, 29
martie.

In caz de neprezentare la
serviciu la ora 8 veți fi dată lip-
să și vi se va reține din salariu.

Semnat,
Victor Șercovoi, secretar

Acum era limpede motivul
pentru care bibliotecara „nu
răspunde” cerințelor cititorilor,
și cînd e nevoie de ea, spune :
„ocupat, vă rog, reveniți!”.

Bibliotecara a făcut „apel” la
secția de învățămînt și cultură a
statului popular raional, care
însă a întziat să ia măsuri.
Credem că este cazul ca statul
popular raional să-i atragă în
mod serios atenția secretarului
statului comunal, tov. Victor
Șercovoi, care ține și locul pre-
ședintelui plecat din comună, că
ar trebui să repare urgent...
„circuitul” cărților și să-și dea
seama că atitudinea lui față de
activitatea culturală este „de-
fectă”.

A. CROITORU

Strigături

Pe valea cu flori mărunte
Cresc gospodării de frunte ;
Cresc și meri, cresc și cireși,
Cresc colectivisti aleși !

I-auzi lele, valea sună,
Că ni-i viața astăzi bună !
Și cresc bucurii în sat,
Mulțumim cui ni le-a dat...

Culese de la o horă din
com. Valea-Rea, raionul
Rm. Vilcea de **ALEXAN-
DRU MIRCESCU.**

In comuna Doba, regiunea Baia
Mare, peste 1500 săteni participă la
cercurile de citit.

— Iar nu e nimeni în sat??
— Să-ți spun eu, nene, unde să-i găsești: pe
cîmp sau la cercurile de citit.

Brigada artistică de agitație a
G.A.C. Mădăraș, regiunea Oradea, a
prezentat în comunele vecine un pro-
gram despre foloasele muncii în co-
mună.

— Eu sînt prezentatorul programului !!
(Desene de NIC. NICOLAESCU)

Fiind bine aprovizionată, coopera-
tiva din comuna Zărnești, regiunea
Ploesti, vinde lunar sute de cărți ță-
ranilor muncitori.

— M-au vindut așa de repede, soro, că nici
n-am avut timp să văd ce mai era prin coo-
perativă !!

Fanfara colectivștilor din Berzovia,
regiunea Iișișoara, se pregătește pen-
tru concurs, repetînd cu regularitate
noul program artistic.

— Pe tine te las, că trebuie să te odihnești !!
(Desene de NIC. NICOLAESCU)

ACUL GELOZIEI

Tache și cu Ana s-au căsătorit.
Lucru cît se poate de obișnuit
Pentru niște tineri care s-au plăcut
Chiar din prima clipă cînd s-au cunoscut.
Așfel, într-o seară, Tache la cămin
O zări pe Ana printr-un geam, puțin.
Repetînd „Ciuleandra”, dans plin de vîpăi
Intr-un grup cu alte fete și flăcăi.
Și, simțînd că-ntr-nsul dorul se-nfiripă,
A cerut să facă parte din echipă.
L-au primit, firește; Ana l-a zîmbit
Și după o lună s-au căsătorit.

Dar însurăteii, de-un timp nu mai vin
Nici la repetiții și nici la cămin.
Veșnic împreună la gospodărie
Sînt model de muncă și de hărnicie
Robotînd cu rîvnă pînă cître seară.
Dar... nu-atît de veseli ca odnoară.

Care e motivul acestei abțineri,
O să-l înțelegem lesne. Intr-o vineri
Tînăra pereche de mai înainte
Avusese grave schimburi de cuvinte :
— Mie nu-mi prea place. Ano, spuse Tache
Că Ion Mardare vrea să te deoache.
— Cum să mă deoache ?

— Iaca foarte bine
N-ai văzut? Tot timpul se uita la tine,
Fără să te scape un minut din ochi.
— Să n-ai nici o grijă, eu nu mă deochi,
Mai degrabă spune-i Saftel lui Matei
Să nu mi te țină tot în preajma ei
Că doar n-ai nevastă slută și nătîngă...
După care Ana începu să plîngă.

Așfel de discuții s-au mai repetat
Pînă cînd, o dată, Tache, supărat,
După ce băuse și-un pahar de vin,
Nu l-a mai dat voie Anei la cămin.
Și făr' de nevastă nu s-a dus nici el.
(Ce să facă-acolo singur, singurel ?)

Nici o rugăminte, sîlat sau prelucrare
Nu se dovediră prea convingătoare
Ca să mi-i aducă repede-napoi
(Cum dorea brigada) iarăși pe cei doi.
Pînă cînd un hitru le cîntă un cînt
De-i făcu să-și lase ochii în pămînt.

Cîntecul, se spune, c-a dat rezultat
Fiîndcă la programul care a urmat
Pricepîndu-i titlul, hazul și dojana,
L-au cîntat pe scenă... Tache și cu Ana.

MIRCEA PAVELESCU

„Hai la treabă!...”

Cînd intri pe poarta colec-
tivei noastre, chiar de la pri-
mii pași te întimplă patru
fete surizătoare și patru flă-
căi zîmbăreți. Zi sau noapte,
soare sau vînt, acești patru
tineri nu-și părăsesc locul și
te primesc veseli. O să mă
întrebați pesemne : „Cum ad-
ică? Altă treabă nu mai au
oamenii ăștia decît să stea în
poartă și să zîmbească?”.
Nu, altă treabă nu au, fiîndcă
acești opt tineri sînt opt fo-
tografii ! Opt fotografii, opt
frunțuși ai colectivei noastre,
așezați pe panoul de onoare.

Putîn mai în fund, spre
dreapta, te întimplă un alt
flăcău Asta nu ride. Sforăie.
E Vanghele, poreclit și „fru-
mosul din pădurea adormită”.
Vanghele nu e fotografie, e
caricatură. Da, fiîndcă noi, în
afara panoului de onoare avem
și o gazetă de perete satirică,
numită „Hai la treabă”.
Cum se lasă unul pe tînjală,
hai cu el la „Hai la treabă”.
O dată, de două ori, și se in-
dreaptă omul. Iluță, de pildă,
de la gazeta satirică, s-a in-
dreptat chiar spre panoul de
onoare. Adică din caricatură
a devenit fotografie; e al doi-
lea din frunte. Acum, in-
tr-adevăr e al doilea din
frunte, dar anul trecut era
primul din coadă.

De la o vreme „Hai la
treabă” are ca „oaspete” după
cum am spus pe Vanghele,
din brigada de cîmp. Vă inte-
resează cumva programul de
lucru al lui Vanghele? E
simplu cînd cellaltă dau zor
cu însămintatul Vanghele
zîmbește fericit. Zîmbește fe-
ricit fiîndcă visează c-a ter-
minat cel dintîi muncile agri-
cole. Cînd tovarășii lui se
întorc de la cîmp ostentiți,
Vanghele sforăie adinc, fiînd-
că visează că-l frînt de atîta
muncă !...

— Măi Vanghele, de ce
rămîi tu mereu în urmă?...
— Nu rămîn eu în urmă ;
o luați voi prea înainte !...

Ne-am sfătuit întreaga bri-
gadă și l-am făcut o carica-
tură la gazeta de perete.
Cînd l-au văzut pe Vanghele
s-au tavalit cu toții de ris.

E drept că după întimpla-
rea asta Vanghele venea la
cîmp fără prea mare întir-
ziere, dar la treabă nu se
prea inghesula.

— Măi fraților, a întreat
el, cînd se schimbă gazeta de
perete ?
— Poțmîine !...
— Ei, atunci e bine ! Mai
am două zile și-am scăpat !...
Și a plecat acasă...

După două zile gazeta s-a
schimbat, iar Vanghele s-a
transformat din caricatură în
epigramă.

A sărit Vanghele ca ars :
— Cum adică?... Gazeta
s-a schimbat și eu am ramas
tot acolo?... Dar ce mă rog?
Mi-ai scos abonament?...
— Ce să-i faci !... Gazeta
s-a schimbat, dar tu ai rămas
același !...

— Și gazeta asta cît o țî-
neți ?...
— 15 zile !...

13 zile Vanghele, a aturi
de noi, a lucrat cu rîvnă. În
a 14-a zi Vanghele ne în-
treabă :

— Măi fraților, miîne
schimbăți gazeta, nu-i așa ?...

— O schimbăm, Vanghe-
le, dar te sfătum să-ți
vezi mai departe de treabă
fiîndcă în afară de caricatură
și epigrame, „Hai la treabă”
mai publică și poezii satirice,
și schițe, și strigături, și în-
țepături !...

— Poale pentru alții —
zîmbi Vanghele. — Pentru
mine nu cred să mai fie ne-
voie !

Cînd am schimbat din nou
gazeta „Hai la treabă”, Van-
ghele era absent. În schimb
era prezent pe cîmp... Am
mai schimbat de patru ori
gazeta, dar Vanghele dăduse
bir cu fugiții de la colțul
său obișnuit de pe ga eta...
Abia în numărul de ieri nu-
mele lui Vanghele a apărut
din nou la „Hai la treabă”.
Da ! Numele lui a apărut din
nou. Semna o epigramă adre-
sată unul tînar codaș ! Și tot
feri numele lui Vanghele a
apărut și la gazeta de perete
a comunei : „Cum m-a autat
critica gazetel să devin trun-
taș”...

Porînd spre cîmp, Van-
ghele mi-a spus :

— Măi, epigramele astea
sînt grozave ! Mici, dar ale
dracului !... Cînd te înțea-
pă o dată sări în sus pînă... la
panoul de onoare !...

I. AVIAN